

Κ Νέο, σαν Μπαλκί, σαν
Νομόρχη Χαλ-ικής
Ποιήματα Χαλ-ικής

Ο ΣΙΘΩΝ

Περιοδική έκδοση της Έκπολιτιστικής Έταιρείας Νέων Νικήτης Χαλκιδικής «Ο ΣΙΘΩΝ» 1973

2ος Χρόνος

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1976

Τεύχος 130

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ ΚΑΙ CAMPING

Τώρα στο τέλος της θερινής περιόδου, ανακοινώθηκε ότι θα απαγορευτή στο εξής η ελεύθερη κατασκήνωση. Δεν είναι η πρώτη φορά που γίνονται τέτοιες ανακοινώσεις. Μ' όλη τη δυσπιστία μας εύχόμαστε να είναι η τελευταία. Δεν μπορούμε όμως να ξεπεράσουμε άκριτα τη μάλιστα της ελεύθερης κατασκήνωσης. Έπισημαίνουμε ότι σε κανένα κράτος της Εύρώπης δεν επιτρέπεται η ελεύθερη κατασκήνωση. Κατά τη γνώμη μας είναι επιτρεπτή στην περίπτωση ελάχιστων τουριστών. Στη Χαλκιδική όμως με τη μεγάλη τουριστική κίνηση είναι ανεπίτρεπτη. Και είναι ανεπίτρεπτη για δυο κυρίως λόγους: υγείας και κοινωνικής πολιτικής.

Στη Σιθωνία π.χ. από τη Νικήτη και πέρα, υπάρχουν πάμπολλες και πανέμορφες ακρογιαλιές που σε καλούν να τις απολαύσεις τις ζεστές καλοκαιρινές μέρες. Τώρα πρὸς τὸ τέλος τῆς περιόδου μόνο ἀποστροφή προκαλοῦν. Ἄκαθαριές, σκουπίδια, κονσερβοκούτια καὶ σκουλίκια συνθέτουν μιὰ εικόνα καὶ κατάσταση ἀποστροφῆς. Μιὰ κατάσταση ἄκρως ἐπικίνδυνη (Συνέχεια εἰς τὴν σελ. 7)

ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΜΙΣΘΟΦΟΡΟΙ, ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΚΑΙ ΚΥΠΡΟΣ

Διαβάσαμε πριν λίγο καιρό ότι στην Αγκόλα, το καινούργιο κράτος που γεννήθηκε στην Αφρική, ύστερα απ' την εξέγερση του ντόπιου πληθυσμού, ενάντια στους «πολιτισμένους» λευκούς, τα δικαστήρια καταδίκασαν σε θάνατο τρεις λευκούς μισθοφόρους. Τρία άτομα δηλαδή που πληρώνονταν άδρα για να σκοτώσουν όποιον ζητούσε να ζήσει ελεύθερος.

Τιες αποφάσεις σπιλώνουν το ανθρώπινο γένος.

Τι απόγινε άραγε η άγγλική του ευαισθησία στον σφαγιασμό, με τις ευλογίες του, χιλιάδων Έλληνοκυπρίων απ' τους Τούρκους εισβολείς. Και σε τί ενέργειες προβαίνει τώρα που 200.000 άνθρωποι ετοιμάζονται να περάσουν και τρίτο χειμώνα σε σκηνές; Πού είναι τα ανθρωπιστικά ιδεώδη των πολιτισμένων ανθρώπων μπροστά στα έγκλήματα που γίνονται σε διάφορα μέρη της γης;

Γι' αυτή λοιπόν την κατάδικη, ξεσηκώθηκαν μερικοί. Κι' είδαμε τον πρωθυπουργό της Αγγλίας να λέγει ότι τέ-

ΤΟ ΡΥΜΟΤΟΜΙΚΟ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΟΥΠΟΛΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΤΥΠΟΙ ΟΙΚΙΣΜΟΙ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ κ. Π. ΒΟΡΕΙΝΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗ ΜΑΣ Α. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟ

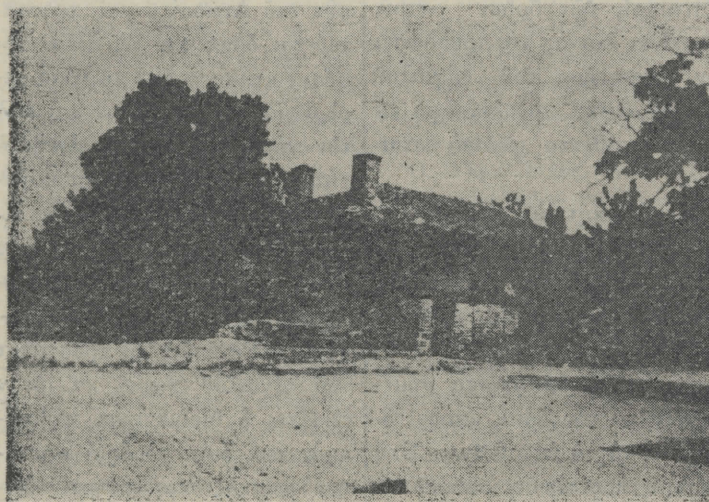
Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Παίρνοντας άφορμή, όπως μάς είπε, από το κύριο άρθρο του 11ου φύλλου του «ΣΙΘΩΝΑ» «Τὸ ρυμοτομικὸ τῆς Νικήτης», ὁ πρόεδρος τῆς Οὐρανοπόλης κ. Π. Βορεινὸς μάς ἔστειλε ἐπιστολὴ διαμαρτυρόμενος γιὰ τὴν τύχη τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου τοῦ χωριοῦ καὶ τὴν ἀδυναμία ἐφαρμογῆς του ἀπὸ τὶς πολλὲς παραβάσεις.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΚΟΙΝΟΤ. ΟΥΡΑΝΟΠΟΛΕΩΣ
Ἀριθ. Πρωτ. 402

Πρὸς

Τὴν Ἐφημερίδα «ΣΙΘΩΝ»
Ἐν σχέσει μετὸ νέον χωροταξικὸν σχέδιον Οὐρανοπόλεως, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω ὅτι εἶ-
(Συνέχεια στὴν σελ. 6)

Τὸ παλιὸ πηγάδι καὶ τὸ ἐλαιοτριβεῖο ποὺ καταστράφηκαν.

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΣΤΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ

Σεπτέμβριος, ὁ μῆνας τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων στὰ Πανεπιστήμια. Γεωμετρία, Ἄλγεβρα, Ἐκθεση, Φυσική, Ἀρχαία, Ἱστορία καὶ τόσα ἄλλα στριφογυρίζουν στὰ πηγμένα μυαλά τῶν μαθητῶν.

μιο.

Μετὰ ξεχνιοῦνται ὅλα. Καὶ περιμένουμε κάθε Σεπτέμβρη νὰ κρίνουμε τὴν παιδεία γιὰ νὰ μὴ συμμορφωθοῦμε φυσικά καὶ νὰ ἐπανέλθουμε τὸν ἐπόμενο Σεπτέμβρη. Καὶ τοῦτο γιὰτι ποτὲ δὲν μελετήθηκε τὸ πρόβλημα στὴ σωστὴ του βάση.

Φροντιστήρια ὅπου ἀνατρέπεται ὁ μύθος τῆς δωρεάν παιδείας Σχολεῖα ὅπου παρέχεται δωρεάν ἢ πλημμελῆς παιδεία, Ἰπουργεῖα ποὺ ἀνακοινώνουν μείωση εἰσακτέων, γονεῖς ποὺ δὲν κοιμοῦνται καὶ συγκεντρῶνται διαμαρτυρόμενοι γιὰ τὴ μείωση τῶν εἰσακτέων, διαμαρτυρίες ἀπὸ παντοῦ - συρφετός - γιὰ μιὰ θέση στὸ Πανεπιστή-

Τὸ μόνο ποὺ γνωρίζουν ὅλοι εἶναι ὅτι μειώθηκε ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσαγομένων. Θὰ περᾶση 1 στοὺς 8. Κυριολεκτικὰ σφαγὴ μετὸς τῶν Πανεπιστημίων διαμαρτύρονται! Μόνο ποὺ τὰ τόσα Πανεπιστήμια εἶναι χωρὶς καθηγητές. Δὲν γνωρίζουν τὸ (Συνέχεια στὴν σελ. 8)

Εμείς

ΚΙ ΕΣΕΙΣ

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ἀθανασίου Χουχούτα
Νομομηχανικοῦ Καβάλας

Πρὸς

Τοὺς κ.κ. Κωνσταντῖνον Τσιου-
πλάκη, Δημήτριον Στάμον,
Ἀθανάσιον Φίλιππίδη,
Κύριοι,

Ἀπὸ 23.7.76 εἶμαι νομομη-
χανικὸς Καβάλας. Καίτοι χτύ-
πησα πολλές πόρτες γιὰ τὴν εἰς
Πολύγυρο τοποθέτησή μου τὴν
ὁποία καὶ νόμῳ δικαιοῦμαι —
εἶναι σαφέστατο τὸ Ν.Δ. 76)
74 — ἐν τούτοις τοποθετήθη-
κα στὴν Καβάλα. Ἐὰν δὲν γνω-
ρίζετε τοὺς λόγους πὺ ἡ ἑπτα-
ετία μὲ ἀνάγκασε εἰς παραίτη-
ση ἀκοῦστε τους:

Πέρα τῶν ἄλλων πὺ συνέ-
θισαν εἰς Καβάλα καὶ Σέρρες
εἶναι ὅτι ἐφήρμοσα τὸν νόμο
καὶ στὸν τότε Ὑπουργὸ Δ.Ε. κ.
Παπαδημητρίου γκρεμίζοντας
τὸ σιδερένιο παραπέτασμα τοῦ
οἰκισμοῦ Βουρβουροῦς καὶ δεύ-
τερο ἀρνήθηκα νὰ πουλήσω ἕ-
ξη χιλιόμετρα νομοθετημένη
ὁδὸ στὸν Καρρῶ ἂν καὶ εἶχα
ἔγγραφες διαταγὲς πρὸς τοῦ-
το τριῶν χουντικῶν Ὑπουρ-
γεῖων.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΙΓΙΑΛΙΤΙΔΑ ΖΩΝΗ

Ἐπιστολὴ τοῦ κ. Γ. ΑΛΕΓΡΑ, Δικηγόρου

Πρὸς

Τὴν ἐφημερίδα «ΣΙΘΩΝ»
Ἀγαθητοὶ φίλοι,

Διαβάζοντας τὸ 12ο καὶ προ-
ηγούμενο φύλλο τῆς ἐφημερί-
δας εἶδα πὺ γίνεται πολὺς λό-
γος γιὰ τὸν αἰγιαλὸ καὶ κατα-
βάλλεται προσπάθεια τοποθέ-
τησης τοῦ θέματος σὲ ἐσφαλ-
μένη βάση. Γι' αὐτὸ ἐπιθυμῶ νὰ
ἐκθέσω ὁρισμένες ἀπόψεις μου
γύρω ἀπὸ τὸ θέμα τοῦ αἰγια-
λοῦ, σχετικὰ μὲ τὴ φύση του,
τὴν δημιουργία του, τὸν χαρα-
κτῆρα καὶ τὴν ὑπαρξή του, τὴν
δημιουργία του, τὸν χαρακτῆ-
ρα καὶ τὴν ὑπαρξή του, βασι-
σμένες στὸν νόμο, στὴ νομολο-
γία καὶ τὴν κοινὴ πείρα.

Αἰγιαλὸς εἶναι ἡ γῆ πὺ πε-
ριβάλλει τὴ θάλασσα καὶ μέχρι

- Τὸ Ταχυδρομεῖο μας
- Βῆμα Ἀναγνωστῶν
- Ἐλεύθερη συζήτηση

Κύριο, σήκωσα μπόι στὴν
ἑπταετία καὶ ἔχασα ἔτσι τὴ θέ-
ση μου, τὴν θέση τοῦ νομομη-
χανικοῦ, τότε πὺ ἡ πρῶτος ἀ-
πὸ σᾶς γίνονταν καθηγητῆς
Πανεπιστημίου.

Λέγεται πὺ δὲν μὲ θέλουν
στὸν Πολύγυρο γιὰτὶ φοβοῦν-
ται μήπως ἐφαρμώσω τὸν νόμο
καὶ στὸν Καρρῶ. Λέγω πὺ δὲν
ὑπάρχει μήπως ἀλλὰ ναι.
Ναι ὅταν ἔλθω θὰ τὸν ἐφαρ-
μώσω.

Κύριοι,

Ἀσχεῖται νομοθετικὴ ἐξου-
σία. Στὸ 8ο φύλλο τοῦ «ΣΙΘΩ
ΝΑ» πὺ κυκλοφόρησε τὸν Ἰ-
ανουάριον 1967 κατήγγειλα τὸ
παράνομο φράξιμο καὶ τὴν πα-
ράνομη ἰδιοποίηση ἕξη χιλιο-
μέτρων δρόμου ἀπὸ τὸν Καρ-
ρῶ. Σιωπήσατε ὁκτὼ σχεδὸν
μῆνες. Μὴ φοβᾶστε. Νέα Δη-
μοκρατία κυβερνάει. Ἐσεῖς
κυβερνάτε. Ξεφράξτε τὰ
σφραγμένα τοῦ Καρρῶ. Ἐγὼ
ξέφραξα τὸ 1972 τότε πὺ με-
σουρανοῦσε ἡ ἑπταετία. Ἄν
δὲν μπορεῖτε φέρτε με στὸ Πο-
λύγυρο νομομηχανικὸ νὰ τὰ
ξεφράξω πάλι ἐγὼ, μαθημένος
εἶμαι.

Ἀθανάσιος Χουχούτας

τοῦ σημείου πὺ βρέχεται ἀπὸ
τὴ μεγίστη πλέον συνήθη ἀνά-
βαση τῶν κυμάτων τῆς θάλασ-
σας κατὰ τὸν χειμῶνα.

Ἀπὸ τὸν ὁρισμὸ αὐτὸ, πὺ
ἔχει ἐπικρατήσει στὴ κοινὴ
συνείδηση ἀπὸ πολὺχρονη πεί-
ρα, καὶ γίνεται δεκτὸς ἀπὸ τὰ
δικαστήρια καὶ τὴν ἑλληνικὴ
Νομοθεσία, προκύπτει πὺ ὁ
αἰγιαλὸς εἶναι τὸ τμήμα ξηρᾶς
πὺ βρέχεται ἀπὸ τὰ θαλάσσια
κύματα κατὰ τὴς μέγιστες ἀνα-
βάσεις στὴν περίοδο το- χει-
μῶνα, πὺ ὡς γνωστὸν παρατη-
ρεῖται συνήθως μεγάλος κυμα-
τισμὸς. Καὶ λαμβάνεται ὡς
κριτήριον ὁ κυματισμὸς τοῦ χει-
μῶνα, γιὰτὶ σ' αὐτὴ τὴ χρονι-
κὴ περίοδο λαμβάνουν χώραν
εφοδρὸι ἄνεμοι καὶ παρατηρεῖ-

ται συνήθως ἔντονος καὶ μεγά-
λος κυματισμὸς.

Βέβαια ὁρισμένες φορὲς προ-
καλοῦνται, ἀπὸ ἐξαιρετικὲς και-
ρικὲς συνθήκες π.χ. καταιγίδες,
ἔκτακτες πλημμύρες καὶ οἱ
ἀναβάσεις τῶν κυμάτων τῆς
θάλασσας νὰ εἶναι πολὺ μεγά-
λες. Τὸ φαινόμενο αὐτὸ ὅμως
δὲν συμβαίνει καθ' ὁρισμένα
τακτὰ χρονικὰ διαστήματα, ἀλ-
λὰ ἔκτακτα καὶ ἐξαιρετικὰ, μπο-
ρεῖ δὲ νὰ συμβῆ σὲ οποιαδή-
ποτε ἐποχὴ τοῦ ἔτους. Γι' αὐ-
τὸ ὁ κυματισμὸς αὐτὸς δὲν λαμ-
βάνεται ὡς κριτήριον, ἐπειδὴ
εἶναι ἔκτακτος καὶ ἐξαιρετικὸς,
ἀλλὰ ὁ κυματισμὸς κατὰ τὸν
χειμῶνα πὺ εἶναι συνηθισμέ-
νος καὶ τακτικὸς.

Ἀπὸ τὰ παραπάνω προκύ-
πτει πὺ ὁ αἰγιαλὸς εἶναι ἀ-
ποκλειστικὸ δημιούργημα τῆς
φύσης καὶ καθορίζεται ἀποκλει-
στικὰ ἀπὸ αὐτή. Ὅπως δὲ γί-
νεται φανερὸ ὁ αἰγιαλὸς δὲν
εἶναι ὁμοιόμορφος σ' ὅλο τὸ
περίγυρο τῆς θάλασσας, ἀλλὰ
ποικίλλει ἀπὸ τόπο σὲ τόπο, ἀ-
νάλογα μὲ τὴ κλίση τοῦ ἐδά-
φους.

Ἀπὸ τὸν Ἀναγκ. Νόμο 23
44) 1940 προβλέπεται ὁ καθο-
ρισμὸς τοῦ αἰγιαλοῦ ἀπὸ εἰδι-
κὴ ἐπιτροπὴ. Ἄλλ' αὐτὸς ὁ
καθορισμὸς ἔχει διοικητικὸ μό-
νο χαρακτῆρα καὶ σκοπεῖ
τὸν καθορισμὸ βάσει ἄλλων
κριτηρίων, τοῦ τμήματος ἐκεί-
νου τῆς ξηρᾶς γύρω ἀπὸ τὴ
θάλασσα, πὺ θὰ χρησιμοποιή-
ση τὸ Δημόσιο γιὰ δικούς του
σκοποὺς, ἔτσι ὥστε νὰ μὴ ἐμ-
ποδίζεται στὴν ἄσκηση τῶν δι-
καιωμάτων του ἀπὸ τυχὸν ὑ-
πάρχοντα ἐμπράγματα δικαιώ-
ματα ἰδιωτῶν. Μόνον ὅμως ὁ κα-
θορισμὸς ἀπὸ τὴν Διοικητικὴ
Ἐπιτροπὴ τῶν ὄριων αὐτοῦ,
δὲν εἶναι ἱκανὸς νὰ προσδώσει
τὸν χαρακτῆρα τοῦ αἰγιαλοῦ
σὲ τμήμα γῆς, πὺ δὲν ἔχει τὰ
προαναφερθέντα φυσικὰ στοι-
χεῖα.

Ὁ Διοικητικὸς καθορισμὸς
τοῦ αἰγιαλοῦ, πὺ γίνεται μὲ
ἄλλα κριτήρια καὶ γιὰ ἄλλους
σκοποὺς, κοινωφελεῖς ἐξωραϊ-
στικούς, κ.λ.π. μπορεῖ νὰ συμ-
πίπτει μὲ τὰ ὑπάρχοντα σήμε-
ρα φυσικὰ του ὄρια, μπορεῖ ὅ-
μως καὶ νὰ τὰ ὑπερβαίνει. Στὴ
δεύτερη περίπτωσις μπορεῖ νὰ
περιλαμβάνει καὶ ἰδιωτικὰ κτή-

ματα, τὰ ὁποῖα ὅμως, γιὰ νὰ
μποροῦν νὰ χρησιμοποιηθοῦν
ὡς αἰγιαλὸς, πρέπει προηγου-
μενα νὰ τηρηθοῦν οἱ νόμιμες
διατυπώσεις ἀπαλλοτριώσεων
καὶ καταβολὴ τῆς νόμιμης ἀ-
ποζημίωσης στοὺς ἰδιοκτῆτες
τῶν κτημάτων. Αὐτὸ ὅμως εἶ-
ναι ἄλλο θέμα. Ἐκεῖνο πὺ προ-
έχει στὴ προκειμένη περίπτω-
σις, γιὰ τὴν ἄρση κάθε ἀμφι-
βολίας, εἶναι πὺ ὁ αἰγιαλὸς
ὡς φυσικὸ ἔργο ὑπάρχει καὶ
ὅταν ἀκόμα δὲν ἔχει γίνει δι-
οικητικὸς καθορισμὸς του, μὲ
τὴν ἔννοια πὺ δὲν μποροῦμε
νὰ ἀμφισβητήσουμε τὴν ὑπαρ-
ξή του, ἐπειδὴ τάχα δὲν ἔγινε
ὁ καθορισμὸς του ἀπὸ τὴ Δι-
οίκηση.

Ὁ Αἰγιαλὸς, ὅπως καθορί-
ζεται πρωτίστως ἀπὸ τὴ φύση
καὶ κατὰ δεύτερο λόγο ἀπὸ τὴ
Διοίκηση, εἶναι κοινόχρηστο
πράγμα. Αὐτὸ σημαίνει πὺ
μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῆ ἀπὸ
κάθε πολίτη στὴν προσπάθειά
του νὰ ἔλθει σὲ ἐπικοινωνία μὲ
τὴ θάλασσα.

Αὐτὸς ὑπῆρξε καὶ εἶναι ὁ
φυσικὸς προσδιορισμὸς τοῦ αἰ-
γιαλοῦ, πὺ ἂν δὲν ὑπῆρχε θὰ
ἦταν προβληματικὴ, ἂν ὄχι ἀ-
δύνατη, ἡ ἐπικοινωνία τοῦ ἀν-
θρώπου μὲ τὴ θάλασσα, ἕξ αἰ-
τίας τῶν ἰδιωτικῶν κτημάτων
γύρω ἀπ' αὐτόν. Αἰτὸς ὁ προ-
ορισμὸς του ὑπάρχει πάντοτε
καὶ ὅταν ἀκόμα χρησιμοποιεῖ-
ται ἀπὸ τὸ Δημόσιο γιὰ ἄλλους
σκοποὺς. Καὶ ἡ χρησιμοποίη-
σή του γιὰ ἄλλους σκοποὺς γί-
νεται μὲ τὸν ἀπαράβατο ὄρο
νὰ μὴν παραβιάζεται οὔτε νὰ
παρακωλύεται ἡ κοινόχρησις
του.

Σὰν κοινόχρηστο πρᾶγμα ὁ
αἰγιαλὸς ἀνήκει στὴν ἰδιοκτη-
σία τοῦ Δημοσίου καὶ προστα-
τεύεται ὅπως καὶ τὰ ἄλλα Δη-
μόσια κτήματα ἀπὸ τὸ νόμο πε-
ρὶ δημοσίων κτημάτων καὶ ἀπὸ
τὸν νόμο 2344) 1940, ἀνεξαρ-
τήτως ἂν ἔγινε ἢ ὄχι διοικητι-
κὸς καθορισμὸς, διότι ὅπως εἶ-
παμε ὁ αἰγιαλὸς εἶναι ἔργο τῆς
φύσης καὶ ὄχι δημιούργημα ὁ-
ποιασδήποτε διοικητικῆς Ἀρ-
χῆς. Συνεπῶς ἡ προστασία
τοῦ αἰγιαλοῦ χωρεῖ κα ἴσταν
ἐλλείπει ὁ διοικητικὸς καθορι-
σμὸς του, διότι τὰ ὄριά του εἶ-
ναι φυσικὰ, ὑπαρκτὰ καὶ εὐδι-
(Συνέχεια στὴν σελ. 6)

Ο ΣΙΘΩΝ στον Κόσμο τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Τεχνῶν

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 21 ΣΤΗ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

Τοῦ Νίκου Βαμβακούδη

(Συνέχεια ἀπὸ τὰ προηγ.)

Βέβαια ὁ Ἐμμ. Παπᾶς φροντίσε ὅσο μπορούσε πρὸ γρήγορα, νὰ καλύψῃ τὶς ἀνάγκες αὐτῆς. Στὴν ἀρχὴ ἐπιχείρησε νὰ συμπράξῃ μὲ τοὺς ὀπλαρχηγούς τοῦ Ὀλύμπου, πού καὶ ἱκανοὶ νὰ διοικήσουν ἦταν καὶ ἐμπειροπλόμοι. Ὅσοτερον ζήτησε τὴ βοήθεια καὶ τὴ συμπαράσταση τοῦ Γεν. Ἀρχηγοῦ τῆς ἐπανάστασεως Δημ. Τηληλάντη. Δυστυχῶς ὅμως, τόσο ἡ ἀπάντησή τοῦ ὀπλαρχηγοῦ τοῦ Ὀλύμπου Διαμαντῆ Νικολάου, τοῦ μόνου πού ἀπάντησε στὸν Παπᾶ, ὅσο καὶ ἡ ἀπάντησή τοῦ Τηληλάντη, περιορίζονταν σὲ ὑποσχέσεις καὶ ὑποδείξεις γιὰ ἐκτέλεση τοῦ καθήκοντος.

Ὁ Παπᾶς βέβαια ἤξερε τὸ καθήκον του καὶ δαπανοῦσε γιὰ τὸ στρατὸ τῆς Μακεδονίας ὅλη του τὴν περιουσία. Τὰ χρήματα ὅμως ἐνὸς ἀτόμου δὲν φτάνουν γιὰ ὀλόκληρη ἐπιχείρηση.

Ὅσοτερον ἀπὸ τὶς ἀλλεπάλληλες ἤττες τοῦ Γιουσοῦφ - μπέτη, δόθηκε διαταγὴ στὸν Μπαρᾶμ - πασᾶ πού κατέβαινε γιὰ τὴ Ρούμελη νὰ σβύσῃ πρῶτα τὴν ἐπανάσταση τῆς Χαλκιδικῆς. Αὐτὸς συγκέντρωσε 30.000 πεζοὺς καὶ 500 καβαλάρηδες καὶ μαζί μὲ πολλοὺς ὀπλισμένους Ἐθναίους βάδισε ἐναντίον τῶν ἐπαναστατῶν τῆς περιοχῆς τῶν Βασιλικῶν.

Οἱ Βασιλικῶτες ἀφοῦ ἔστειλαν τὶς οἰκογένειές τους στὸ Μοναστήρι τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας γιὰ ἀσφάλεια, δόσαν σκληρὴ μάχη μέχρι τὸ βράδυ. Στὸ μεταξὺ ὅμως τέλειωσαν τὰ φυσόγιά τους. Τότε τὰ παλληκάρια τοῦ καπετάν - Χάψα βλέποντας ὅτι κάθε παρὰ πέρα ἀντίσταση θὰ στοίχιζε τὸν ἀφανισμό τους, μὲ τὴ συμβουλὴ τοῦ δημογέροντος τῶν Βασιλικῶν Γεωργίου Κοτζιά (πατέρα τοῦ Βασιλείου) ὀπισθοχωροῦν στοὺς πρόποδες τοῦ βουνοῦ Βούζιαρη, ἐνῶ οἱ Βασιλικῶτες πού κάλυψαν τὴν ὀπισθοχώρησή τους, ἀποτραβήχτηκαν πρὸς τὸ λόφο τοῦ παρεκκλησίου τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, ὅπου καὶ ἀμύνθηκαν σθεναρᾶ. Μὰ τελικὰ ἀναγκάστηκαν νὰ ὑποχωρήσουν κάτω ἀπὸ τὴν πίεση τοῦ τουρκικοῦ ἱππικοῦ καὶ τὰ Βασιλικά στις 9 Ἰουνίου 1821 ἔπεσαν πάλι στὰ χεῖρα τῶν Τούρκων.

Οἱ σφαγῆς καὶ οἱ λεηλασίες δὲν περιγράφονται. Τρομακτικὴ καὶ χωρίς προηγούμενο ἦταν ἡ καταστροφὴ πού ἔπαθαν τότε τὰ Βασιλικά.

Ὅσοτερον ἀπ' αὐτὴ τὴ καταστροφὴ, ἡ ἐμπροσθοφυλακὴ τῶν Τούρκων προχώρησε ἀνατολικά γιὰ τὸ

χωριό Γαλαρινά, μὴ βρισκοντας ὅμως ἀντίσταση γύρισε πρὸς τὸ δημόσιο δρόμο πού μᾶς φέρνει στὸν Πολύγυρο καὶ ἐκεῖ στοὺς πρόποδες τοῦ Βούζιαρη ἐπιτέθηκαν στοὺς ἐπαναστάτες τοῦ καπετάν Χάψα. Ἡ μάχη ἦταν σφοδρὴ καὶ αἱματηρὴ καὶ γιὰ μιὰ στιγμὴ οἱ Ἕλληνες κατόρθωσαν ν' ἀναχαιτίσουν τὸ τοῦ κικο ἱππικό. Σὲ λίγο ὅμως κατέφθασε ἀπὸ τὰ Βασιλικά καὶ τὸ κύριο σῶμα τῶν Τούρκων καὶ ὁ ἀγώνας γίνεται ἄπιστος.

Κι ὅταν στὸ τέλος βλέπει ὁ Χάψας τὰ πρόχειρα προχώματά του νὰ πέφτουν ἕνα - ἕνα, βγαίνει καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὸ πρόχωμά του καὶ καλεῖ ὅσους ἀπόμειναν νὰ τὸν ἀκολουθήσουν - ὁρμαίνει ἀνάμεσα στοὺς ἐχθρούς καὶ ἀνοίγοντας δρόμο μὲ τὸ σπαθὶ του περνᾶ σῶος. Μόλις ὅμως ξεμάκρυνε λιγάκι, μιὰ τουρκικὴ σφαῖρα τὸν ἐρίξε κάτω νεκρῶ. Αὐτὸ ἦταν τὸ τέλος τοῦ παλληκαριοῦ ἀπ' τὴν Κασσάνδρα. Μαζὶ του ἔπεσαν στὸ πεδίο τῆς μάχης καὶ 62 ἄλλα γενναῖα παλληκάρια, ἀφοῦ πρῶτα ξάπλωσαν νεκροὺς περισσοτέρους ἀπὸ 500 Τούρκους.

Τὰ κόκαλα τῶν παλληκαριῶν τοῦ καπετάν - Χάψα πού ἔπεσαν στὴ μάχη αὐτῆ, οἱ Βασιλικῶτες τὰ φύλαξαν σὲ εἰδικὸ κιβώτιο πού σῶζεται ἀκόμη καὶ σήμερον στὸ κοιμητήριο τῶν Βασιλικῶν. Μιὰ ἀπείρητη μαρμαρίνη στήλη διαλαλεῖ στοὺς ἐπισκέπτες τῆς Χαλκιδικῆς τὴ μεγάλη μάχη τῶν Βασιλικῶν καὶ τὴ θυσία τῶν παλληκαριῶν.

Τὰ γυναικόπαιδα πού εἶχαν καταφύγει στὸ μοναστήρι τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας μὲ ἕνα μαρμαρίνη στήλη διαλαλεῖ τὴ μεγάλη καταστροφὴ, ἔφυγαν ἀπὸ τὸ μοναστήρι νύχτα καὶ ἀπ' τὴ Γαλάτιστα καὶ τὸ Βάβδο τραβήξαν γιὰ τὸν Ἅγιο Νικόλαο καὶ ἀπ' ἐκεῖ γιὰ τὸ Ἅγιο Ὄρος.

Οἱ Τούρκοι ἀφοῦ παρακάμπτον καὶ μιὰ μικρὴ ἀντίσταση λίγων χωρικοῦν στὴ Γαλάτιστα (ἐδῶ ἔσφαξαν καὶ 150 γυναικόπαιδα) καίνε καὶ λεηλατοῦν τὰ ἐρημιωμένα ἑλληνικά χωριά.

Ὁ Ἐμμ. Παπᾶς ζητᾶ ἀπὸ τὰ ἑλληνικά καράβια νὰ φέρουν ἀντιπερισπασμὸ στὶς τουρκικὲς ἐπιχειρήσεις. Οἱ Τούρκοι πού, στὸ μεταξὺ, περιμέναν ἀντίσταση στὸν Πολύγυρο, τὸν βρῆσκον ἐρημο καὶ τὸν καίνε. Οἱ ἐπαναστάτες καὶ ὅσα γυναικόπαιδα εἶχαν ἀπομείνει καταφεύγουν στὶς χερσονήσους Κασσάνδρας, Σιθωνίας καὶ Ἁγίου Ὄρους. Γιὰ πρώτη φορὰ τότε παραβιάζεται τὸ ἄβατο τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἀπὸ γυναῖκες. Συνεχίζεται

ΕΚΘΕΣΗ ΧΑΛΚΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΡΦΟΓΡΑΦΙΑΣ ΣΤΗ ΝΙΚΗΤΗ

Μὲ μεγάλη ἐπιτυχία λειτούργησε στὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο Νικήτης, ἀπ' τὶς 25 Ἰουλίου ὡς τὶς 22 Αὐγούστου, ἔκθεση χαλκογραφίας καὶ καρφογραφίας τῶν μελῶν τοῦ Σίθωνα,

Τὰ χωριά μας διφυοῦν γιὰ νέα μηνύματα καὶ ὅσοι ἀπὸ μᾶς ἔχουν τὶς δυνατότητες, θὰ πρέπει νὰ τὰ παρέχουν πρόθυμα.

Ἡ ΕΕΝΝ «ὁ Σίθων» πιστεύοντας στὴν προσφορὰ αὐτῶν

Γιάννη Πούλιου καὶ Μιχαῆλ Ἀναγνωστάρα.

Ὅλες αὐτὲς τὶς μέρες πολλοὶ παραθεριστῆς μὰ καὶ Νικητιανοὶ - πράγμα πού ἔχει ξεχωριστὴ σημασία γιὰ μᾶς - πέρασαν ἀπ' τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο καὶ εἶδαν τὴν ἔκθεση πού πραγματικὰ τοὺς ἐνθουσίασε.

Ἡ πρωτότυπη αὐτῆ, γιὰ ἐπαρχία, καλλιτεχνικὴ ἐκδήλωση ξεπερνώντας κάθε πρόβλεψη, ἀπέδειξε περὶ ὅσον πὼς παρόμοιες δραστηριότητες δὲν θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἀποκλειστικὸ προνόμιο τῶν πόλεων μόνο.

τῶν ἐκδηλώσεων στὸν τομέα τῆς ἀνύψωσης τοῦ πολιτιστικοῦ ἐπιπέδου τῆς ἑλλην ἐπαρχίας, μὲ ἀγάπη περιβάλλει καὶ προβάλλει κάθε παρόμοια δραστηριότητα, ὅσο τὸ ἐπιτρέπουν οἱ δυνατότητες τῆς. Ἐλπίζει δὲ πὼς στὸ μέλλον θὰ ἔχει τὴ χαρὰ νὰ κἀνὴ πρὸ αἰσθητῆ τὴν παρουσία τῆς σὲ τομεῖς πού μποροῦν νὰ προσφέρουν, ἀρκεῖ νὰ τὸ θέλουν καὶ οἱ ἀρμόδιοι φορεῖς.

Γι' αὐτὸ ζητᾶμε τὴ συμπαράστασή του πού πιστεύουμε, ὅταν τὴν χρειαστοῦμε, νὰ εἶναι ὀλόθυμη καὶ ἀποτελεσματικὴ.

ΤΟ ΠΟΙΗΜΑ ΜΑΣ

Ἦταν μιὰ λύση μακρὰ νὰ πετάξω
Λάμψη νὰ κλέψω ἀπ' τοῦ ἡλίου τὸ φῶς
Ἴσως οἱ δρόμοι γιὰ πάντα θὰ κλείσουν
Ὁ ἡλιος σκοτώνει χωρίς νὰ ρωτᾶ.
Σὰν χελιδόνι στὴν ὥρα τῆς μπόρας
Φεύγω μακρὰ, νὰ σταθῶ δὲν μπορῶ.
Ὅρες ἀτέλειωτες, πού ὅμως τελειώνουν
Σκέψεις νεκρῆς πού δὲν ξαναζοῦν.
Γλάροι πετάνε στῆς νύχτας τὴ μέση
Ἔχουν τῶν ἄστρων τὸ φῶς ὀδηγῶ.
Ἰδία θανάτου πνοὴ ἢ ὀρμὴ τους
Ἄδεια χαμόγελα στὸ διάβα τους μπρῶς.
Στρέφω σὲ κείνους τὰ βήματά μου,
Ὁ κόσμος μοῦ εἶναι πολὺ μακρινός.
Ὅσοτερον δάκρυ καὶ ὅσοτερον φῶς

Μαίρη Λιτοῦ

Ἄναδρομή στο παρελθόν, στή Ζωή, στά ἔθιμα

ΝΙΚΗΤΙΑΝΑ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΟΥ "ΠΑΝΤΙΛΙΑ,"

Βορειοδυτικά τῆς Νικήτης καί σέ ἀπόσταση 6 περίπου χιλιομέτρων, βρίσκεται τὸ ἐξοικλήσι Ἅγιος Παντελεήμων, γνωστό στή Νικήτη σάν «Παντιλιάς». Ἐλαιῶνες καί διάφορα ἄλλα δένδρα καλύπτουν τὸ μέρος καί μιὰ πηγὴ δίπλα στοῦ ἐξοικλήσι δροσίζει ὄσους περάσουν ἀπὸ κεῖ.

Κάθε χρόνο στίς 27 Ἰουλίου γίνεται πανηγύρι, μὲ πολὺ κόσμο καί μὲ τὴν πρωτοβουλία τῶν ιδιοκτητῶν τῆς περιοχῆς.

Τὸ ἴδιο καί φέτος. Ἀπ' τὸ ἀπόγευμα τῆς προηγούμενης μέρας ἀρκετὲς γυναῖκες θρέθησαν ἐκεῖ γιὰ νὰ ξενοχτήσουν κατὰ τὰ καθιερωμένα μέσα στὴ ἐκκλησία. Τὸ πρωὶ τῆς ἄλλης μέρας, 27 Ἰουλίου, μέρα τῆς πανηγύρης ὁ παπᾶ Νικόλας ἄρχισε τὸν ὄρθρο καί τὴν λειτουργία στὴ συνέχεια, ἐνῶ ἡ ἐκκλησία γέμισε γρήγορα καὶ ἄγυρω χώρος ἀπ' τοὺς Νικητιανούς πὺν μὲ κάθε μέσο ἀνηφόρισαν γιὰ τὸ χωρὸ τοῦ «Παντιλιάς».

Μὲ τὸ τέλειωμα τῆς θείας λειτουργίας σκορπίστηκαν οἱ παρευρισκόμενοι κάτω ἀπ' τὰ ἐλαιόδενδρα, κυρίως οἱ γυναῖκες καί τὰ παιδιά, ἐνῶ οἱ ἄνδρες κάθησαν σ' ἓνα τραπέζι ἐπου δυνατὸ τσίπουρο καί μεζέδες ἀναλάμβαναν νὰ τοὺς προετοιμάσουν γιὰ τὸ μεσημεριανὸ φαγητό.

Τὰ καζάνια γεμάτα πὺν πέρα ἔβραζαν στοὺς χαρκόλακκες ἀπὸ κάμποση ὥρα πρὶν, φροντισμένα μ' ἐπιμέλεια ἀπ' τοὺς οἰκονόμους πὺν κάθε τόσο ἔρχονταν κί ἄλλα ξύλα στὴ φωτιά γιὰ νὰ γίνῃ τὸ «κουρμπάνι» πὺν γρήγορα. Κρέας, ρεβύθια καί ριζόγαλο, σὲ χωριστὰ καζάνια, ἀποτελοῦν χρόνια τώρα τὸ καθιερωμένο κουρμπάνι στοῦ πανηγυρίου τοῦ Παντιλιά.

Κατὰ τίς 12 τὸ μεσημέρι, ἀφοῦ ἔγινε ἀγιασμός, ἄρχισε νὰ μοιράζεται τὸ φαγητὸ ἀπὸ παιδιὰ πὺν γρήγορα τὰ πρόσφεραν σ' ὄλους τοὺς παρευρισκόμενους πὺν κατὰ παρέες κάθονταν κάτω ἀπ' τίς ἐλιές. Μοιράστηκε στὴ συνέχεια καί γνήσιο κόκκινο κρασί πὺν δὲν ἄργησε νὰ φέρει τὸ κέφι καί τὰ τραγούδια σ' ὄσους δὲν εἶχαν ἀρκεστεῖ στὸ κανονικό. Κί ὁ χορὸς ἀναψε σὲ λίγο, καθὼς ἄνδρες καί γυναῖκες θυμήθηκαν παλιὰ Νικητιανὰ τραγούδια, ἀναπόσπαστα στοιχεῖα μιᾶς ἐποχῆς πὺν ἰσοπεδώθηκαν ὁμῶς ἀπ' τὸ σύγχρονο ρεῦμα ὅπως καί τόσα ἄλλα παλιά. Τὸ γλέντι συνεχίστηκε ἀμείωτο γιὰ κάμποσες ὥρες μέχρις ἄργὰ τὸ ἀπόγευμα, ὅποτε τὸ ἓνα μετὰ τὸ ἄλλο τὰ αὐτοκίνητα ἄρχισαν νὰ παίρνουν τὸ δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς, ἀφήνοντας πίσω τελευταίους τοὺς ὑπεύθυνους τοῦ πανηγυριοῦ.

Ἡ εὐχὴ «καί τοῦ χρόνου» ἀκούγονταν ἀπ' ὄλους, δείγμα πὺν ὄλοι εὐχαριστήθηκαν καί θάθελαν καί τὴν ἐπόμενη χρονιά νὰ παρεβρεθοῦν.

Δὲν μπορούμε ὁμῶς νὰ μὴ θυμηθοῦμε καί τὰ παλιότερα χρόνια, τότε πὺν μὲ βιολιά καί κλαρίνα γινόταν πραγματικὸ ξεφάντωμα κί ἄργὰ τὸ βράδυ μὲ τὰ ζῶα ὄλοι γύριζαν τραγουδώντας στοῦ χωριό. Θᾶταν εὐχῆς ἔργο ἄν ἀναβίωναν ὄλα αὐτὰ, καθὼς καί πολλὰ ἄλλα παραδοσιακὰ στοιχεῖα, γνήσια λαϊκά, πὺν μὲ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου σβήνουν παρασυρμένα ἀπ' τὸ ρεῦμα τῆς σύγχρονης ἐποχῆς.

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΤΗΝ ΑΡΝΑΙΑ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Στὴν Ἀρναία τῆς Χαλκιδικῆς ἰδρύεται λαογραφικὸ μουσεῖο, γιὰ νὰ στεγάσῃ καί νὰ διατηρήσῃ τὸ ἀφθονο λαογραφικὸ ὑλικὸ τῆς Ἀρναίας καί τῆς περιοχῆς τῆς.

Τὴ σχετικὴ πρωτοβουλία, μὲ τὴν συμπαράσταση τοῦ Δήμου, ἔχει ὁ καθηγητῆς Δημήτρης Κύρου πὺν βοηθεῖται ἀπ' τοὺς Γ. Κάτσαμουρη, Γ. Τσόχα, Δ. Σιούφη καί Μ. Τσολάκη.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἴδρυσης τοῦ νέου μουσεῖου μᾶς γράφει σχετικὰ:

Ἀγαπητοὶ μας φίλοι,

«Τὸ γεγονός, ὅτι στὴν ἀγαπημένη μας κοινότητα, Ἀρναία καί τὴν περιοχὴ τῆς ἀφθονεῖ τὸ λαογραφικὸ ὑλικὸ (ἔθιμα, δημοτικὰ τραγούδια, θρύλοι, παραδόσεις, ἀνέκδοτα, γεωργικὰ - οἰκιακὰ - κτηνοτροφικὰ - μελισσοκομικὰ κ.ἄ. ἀντικείμενα, πὺν ἦταν σὲ χρῆση παλιότερα) ἡ διαπίστωση, ὅτι τὸ λαογραφικὸ αὐτὸ ὑλικὸ τῆς Ἀρναίας δὲν ἔχει ἀκόμα ἀξιοποιηθῆ καί κινδυνεύει νὰ χαθεῖ, εἴτε ἀπὸ τὴν ἄγνοια καί τὴν ἀδιαφορία μας, εἴτε ἀπὸ ὀρισμένους ἐπιτήδειους τύπους, πὺν περιφέρονται κατὰ διαστήματα στὴν κοινότητά μας καί

ἀγοράζουν ἀπὸ ἀφελεῖς μὲ εὐτελεῖ ποσὰ διάφορα λαογραφικὰ ἀντικείμενα (ἀργαλειούς, πινακωτέα, τσιγκίρια, κάδους, ἀδράχτια κ.ἄ.) καί τέλος ἡ ἐπιθυμία καί τὸ ἐνδιαφέρον μερικῶν νέων τῆς κοινότητάς μας, μᾶς ἔκαναν νὰ πάρουμε τὴν ἀπόφαση νὰ ἰδρῦσουμε στὴν Ἀρναία ἓνα ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ. Σκοπὸς τοῦ Μουσείου αὐτοῦ θὰ εἶναι ἡ συγκέντρωση, ἡ διατήρηση καί ἡ ταξινόμηση τοῦ λαογραφικοῦ ὑλικοῦ τῆς Ἀρναίας καί τῆς περιοχῆς τῆς. Γιὰ νὰ ἐπιτύχει ὁμῶς ὁ σκοπὸς αὐτὸς χρειάζομαστε βοήθεια. Γι' αὐτὸ ἔχοντας καί τὴν συμπαράσταση τοῦ Δήμου Ἀρναίας κάνουμε ἐκκλήση στοὺς κρατικὸς παράγοντες, στοὺς Ἀρναίωτες καί τοὺς φίλους τῆς λαογραφίας νὰ προσφέρουν κάθε δυνατὴ βοήθεια καί λαογραφικὸ ὑλικὸ στοῦ νέου Μουσείου.

Πιστεύοντας, πὺν θὰ βροῦμε ἀνταπόκριση στὴν προσπάθειά μας αὐτὴ γιὰ τὴν ἴδρυση τοῦ Λαογραφικοῦ Μουσείου, ἀντάξιου τῆς περιοχῆς, σᾶς εὐχαριστοῦμε προκαταβολικά».

Μὲ πολλὴ ἐκτίμηση
Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἰδρυσης

ΑΓΩΝΑΣ ΚΑΤΑ ΒΑΡΔΙΝΟΓΙΑΝΝΗ

Ἀπολογισμὸς ἐσόδων καί ἐξόδων δευτέρας φάσεως ἐπιτροπῆς ἀγῶνος κατὰ Βαρδινογιάννη.

ΕΣΟΔΑ: Δραχ. 16.150 (προσφορά κατοίκων Νικήτης)

ΕΞΟΔΑ:

1) Φωτοαντίγραφα διάφορα	Δραχ. 929
2) Μπλόκ ἀποδείξεων	» 200
3) Ἐφημερίδα ὁ «ΣΙΘΩΝ»	» 2.000
4) Ἐφημερίδα «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΒΟΡΡΑΣ»	» 60
5) Ἐξοδα μεταβάσεως ἐπιτροπῆς ἀγῶνος εἰς Ἀθήνα	» 11.359
7) Τ. Τέλη	» 85
8) Συμβολαιογραφ. πράξις γιὰ ὑπόθεση ἐπιτροπῆς	» 362
9) Διάφορα ἔξοδα ἐπιτροπῆς	» 500

Γενικὰ ἔξοδα Δραχ. 15.885

Γενικὰ ἔσοδα Δραχ. 16.150

Γενικὰ ἔξοδα » 15.885

Ἐπίλοιπον εἰς ταμεῖον » 265

Ὁ ταμίας ἐπιτροπῆς ἀγῶνος

Κωνσταντῖνος Θωμᾶς

«Ο ΣΙΘΩΝ»

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

Ἰδιοκτησίας

Ἐμπολιτιστικῆς Ἐταιρείας

ΝΕΩΝ

Νικήτης Χαλκιδικῆς

ΣΤΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ

ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Δ)ση: ΕΕΕΝ Ο ΣΙΘΩΝ

Νικήτη Χαλκιδικῆς

Τυπο Μουγκος

Πρ. Νικολάου 1 ☎ 272252

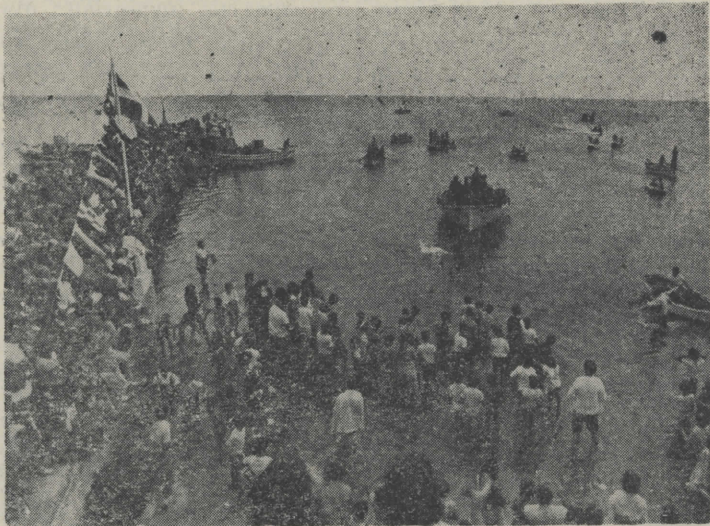
ΔΙΑΠΛΟΥΣ ΤΟΥ ΤΟΡΩΝΑΙΟΥ

Φαίνεται πως ούτε τα στοιχεία της φύσης είναι ικανά να σταματήσουν την πορεία ενός θεσμού, όπως είναι ο Κολυμβητικός Διάπλους του Τορωναίου Κόλπου.

Αυτό αποδείχτηκε περίτρανα φέτος, στον 6ον Κολυμβητικό Διάπλου, καθώς αντιμετώπιστηκαν οι χειρότερες συνθήκες από κάθε άλλη φορά.

Δέκα εννιά κολυμβητές απ' όλη την Ελλάδα ρίχτηκαν την Κυριακή 25 Ιουλίου στη θάλασσα, όχι στις 6 το πρωί, όπως κάθε χρόνο, αλλά στις 9 εξ αιτίας της θαλασσοταραχής και με τη συνοδεία μόνο μεγάλων σκαφών, γιατί το Λιμεναρχείο δεν επέτρεψε στις μικρές βάρκες να αποπλεύσουν.

Οι αντίξοες καιρικές συνθήκες ανάγκασαν τον ένα μετά τον άλλο τους κολυμβητές να εγκαταλείψουν τον αγώνα τους.

Έτσι κατά το μεσημέρι, τέσσερες κολυμβητές έμειναν στη θάλασσα και αργότερα μόνο δύο που συνέχισαν χωρίς να υπολογίζουν τίποτε, δίνοντας την εντύπωση πως ό,τι κι αν γίνονταν αυτοί θα τερμάτιζαν.

Κι' η καταξίωσή τους ήρθε τις βραδυνές ώρες, καθώς στις 9 ακριβώς — ύστερα δηλαδή από δώδεκα ώρες συνεχή αγώνα — τερμάτισε πρώτος ο Γιώργος Βρεττός και στις 9.30 δεύτερος ο Νίκος Παπαδάκης.

Ό,τι και να γραφεί γι' αυτούς είναι λίγο. Μόνο αν βρισκόταν κανείς το βράδυ της Κυριακής του Διάπλου στην παραλία της Νικήτης, θα κα-

ταλάβαινε το μέγεθος της προσπάθειάς τους που κατάφεραν να ιπέρασαν κολυμπώντας απ' την Κασσάνδρα στη Σιθωνία, 25 δλόκληρα χιλιόμετρα, με καιρικές συνθήκες πέρα από κάθε ανθρώπινη λογική. Έτσι αποδείχτηκε για μια ακόμα φορά, πως τίποτε δεν είναι ακατόρθωτο, πως όταν υπάρχει θέληση και πίστη και τα πιο δύσκολα πράγματα πετυχαίνονται.

Μετά τον τερματισμό έγινε η καθιερωμένη απονομή των επάρων στους κολυμβητές, αλλά και στους συνοδούς, χωρίς τη συμβολή των όποιων Διάπλους δεν είναι δυνατόν να πραγματοποιηθῆ.

Τόν 6ο Διάπλου τίμησαν με την παρουσία τους όλες οι αρχές του τόπου μας. Παρόντες από νωρίς το απόγευμα, ο Νομάρχης Χαλκιδικής κ. Ν. Μπαλτζίκας, οι βουλευτές κ.κ. Στά-

ρος, Τσουπλάκης και Φιλίππιδης, ο Στρατ. Διοικητής Χαλκιδικής, ο Διοικητής Χωροφυλακής Χαλκιδικής, ο Διοικητής Κεντρικής και Δ. Μακεδονίας, ο Διοικητής της Ναυτικής Διοικήσεως Β. Αιγαίου, ο Λιμενάρχης, οι Δήμαρχοι Πολυγύρου και Άρναίας, οι Πρόεδροι των εκπολιτιστικών Συλλόγων Άγ. Νικολάου και Άρναίας και άλλοι επίσημοι, που παρέκάθησαν στη δεξίωση που ακολουθήθηκε σε κέντρο της Νικήτης. Ήπου γιορτάστηκε μέχρι αργά με περίσσιο κέφι, ο 6ος Κολυμβητικός Διάπλους, που πέρασε στην ιστορία σαν ο σκληρότερος Διάπλους εξ αιτίας των καιρικών συνθηκών.

Ο ΚΟΥΚΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΥΚΑΚΙ

Η κυρά Κούκινα όπως όλοι ξέρουμε γεννά τα αυγά της σε ξένες φωλιές κυρίως μικρότερων πουλιών. Τα πουλιά αυτά μαζί με τα δικά τους αυγά επωάζουν και το αυγό της κυράς Κούκινας. Όταν βγῆ το κουκάκι από το αυγό του μεγαλώνει με φροντίδες ξένης μάννας και για ευχαριστώ προς την θετή μάννα του διώχνει με τα φτερά του τα πραγματικά παιδιά της μάννας και μένει μόνο του. Θα μού πείτε γιατί γράφω την ιστορία αυτή. Άκουστε.

Λίγα χρόνια πριν οι καθηγηταί Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης έλέω τρανών ίσως, πήραν πεντακόσια τόσα στρέμματα στην Βουρβουρού. Ίδρύθηκε ο περίφημος σχεδόν καθ' όλα οικισμός καθηγητών με γύρω γύρω συρματόπλέγματα, θαρρείς και χωρίζουν το ανατολικό με το δυτικό Βερολίνο. Με το να ιδρυθεί όμως ο οικισμός πέριξ αυτού και σε μια ζώνη πλάτους πεντακοσίων μέτρων, απαγορεύεται σχεδόν κάθε οι-

κοδόμηση. Μα η ζώνη αυτή που ανέρχεται σε μερικές χιλιάδες στρεμμάτων είναι κτήματα φτωχών αγροτών και αφού δεν έχουν οικοπεδική αξία λόγω οικισμού (ΠΛ. 23-10-1928 άρθρον 1ον παραγ. 1) ενώ θα είχαν εάν δεν υπήρχε ο οικισμός μπορεί και το κοινό μυαλό να καταλάβη το ύψος της ζημίας που έχει υποστεί ο ξυπόλιτος Άγιονικολάτης από τον παπουτσομένο καθηγητή ή μ' άλλα λόγια το ανίσχυρο πουλάκι της φωλιάς από το αυγό της κυράς Κούκινας. Δεν φθάνει αυτό. Με τη λαϊκή φράση τρώγοντας έρχεται η όρεξη οι κ.κ. καθηγηταί ζητούν επέκταση οικισμού, ως πληροφορούμαι, που θέλει να πῆ επέκταση ζώνης πεντακοσίων μέτρων, που θέλει να πῆ και άλλη ζημία του ξυπόλυτου από τον παπουτσομένο, που θέλει να πῆ θάνατος και σ' άλλο πουλάκι από το άνοιγμα της φτερούγας του υπάρχοντος κουκάκι.

Άθανάσιος Χουχούτας

Στη διάρκεια της άναμονης χορευτικού συγκρότημα από μαθήτριες του Γυμνασίου παρουσίασε αξιοζήλευτα τοπικούς χορούς.

Θάταν επίσης παράλειψη, να μὴ αναφερθῆ ἡ συμπαράσταση τοῦ Κεντρικοῦ Λιμεναρχείου Θεσσαλονίκης καὶ τῶν ἀνδρῶν τῶν Δυνάμεων Καταδρομῶν, πού συνετέλεσε ὥστε νὰ

θειά τους στον 6ο Διάπλου, ἡ ΕΕΝΝ «ὁ Σίθων» αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωση νὰ ἐκφράσει τὶς εὐχαριστίες της καὶ τὴν εὐχή ἢ βοήθειά τους νὰ ἔχει καὶ συνέχεια. Πάντα ζητᾶμε τὴ συμπαράσταση ἀπὸ ὅπουδήποτε καὶ κυρίως ἀπ' τοὺς ἀρμόδιους φορεῖς. Μόνο ἔτσι ὁ Θεσμός τοῦ Διάπλου θὰ λιγοστεύει συ-

ἔχει πετυχημένο τέλος ὁ 6ος Κολυμβητικός Διάπλους.

Σ' ὅλους, ὅσοι προσέφεραν με ὅποιοδήποτε τρόπο τὴ βοή-

νέχεια τῶν ἐλλείψεων του. Καὶ κάθε χρόνο θὰ παρουσιάζεται πὺρ τέλειος.

Μ. Π.

ΟΥΡΑΝΟΥΠΟΛΙΣ

(Συνέχεια από την 1η σ.)
ναι πλέον άχρηστον να οικοδομηθῆ.

Με τις αθαιρεσίες και τις παράνομες παραχωρήσεις ως και τὸ παράνομον ρυμοτομικὸν σχέδιον τοῦ «67», ἔχουν καταστραφῆ τὰ ὠραιότερα παραδοσιακὰ κτίρια ὡς τὸ πηγάδι, ὡς ἡ συνημμένη φωτογραφία δείχνει, μεγίστης ἀρχαιολογικῆς καὶ ιστορικῆς ἀξίας, ὡς καὶ τὸ οἶκημα ἐλαιοτριβεῖον, τὰ ὁποῖα παρεχωρήθησαν ἀθαιρέτως.

Με τὴν καταστροφὴν αὐτῶν τῶν παραδοσιακῶν κτιρίων, δὲν ὑπάρχει πιά λόγος νὰ ἐφαρμοσθῆ παραδοσιακὸν σχέδιον ὅταν τοῦτο ὑφίσταται καὶ ἀσυναίσθητα καταστρέφεται καὶ ἀπαγορευόμεναι τὶς ἀδείες ἐργασίας οἰκοδομῶν εἰς Οὐρανόπολιν με ἀποτέλεσμα νὰ μένουν ἀστεγοὶ ἀναγκασμένοι εἰς ἐνοίκια δημότες ἀπὸ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἀνοικοδομήσεως.

Μήπως αὐτὰ τὰ ὁποῖα ἔχουν καταστραφῆ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐπαναφέρουν οἱ ὑπεύθυνοι τῆς καταστροφῆς αὐτῶν; ἢ μήπως τώρα πρόκειται νὰ τηρηθῆ πολιορκητικὸς νόμος, ἐφ' ὅσον μέχρι σήμερον οὔτε ἀκάλυπτος χῶρος ἔχει μείνει.

Λιπούμεθα διὰ τὴν κατάστασιν τῆς Οὐρανοπόλεως διότι καίτοι ἔχει προικισθῆ με τὶς καλύτερες φυσικὰς καλονές, δυστυχῶς αὐτὲς οἱ παράνομες παραχωρήσεις τῶν κοιν. κτιρίων, τὸ παράνομον ρυμοτομικὸν σχέδιον, ὁ καταπατηθεὶς ἀκάλυπτος χῶρος καὶ τέλος ἡ παράνομος περιφραγίς διὰ σωματοπλέγματος ὅλης τῆς ἀκτῆς, μαρτυροῦν τὴν λυπηρὴν τῆς κατάστασιν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Πέτρος Βορεινός

Θεωρήσαμε σκόπιμη γιὰ τὴν πληρέστερη ἐνημέρωσιν τῶν ἀναγνωστῶν μας, τὴν συνάντησίν μας με τὸν κ. Πρόεδρο. Μᾶς πληροφορήσῃ λοιπὸν ὁ κ. πρόεδρος:

Ἐπῆρχε Ρυμοτομικὸ Σχέδιον τοῦ 1924. Τὸ 1964 ἔγινε ἀναφορὰ γιὰ παραβάσεις. Τὸν Μάρτιον τοῦ 67 ἄρχισε νέον Ρυμοτομικὸ ἀναγκαστικὰ ὕστερον ἀπὸ πολλὰς παραβάσεις καὶ γιὰ τὴν εἶχαν χαθῆ τὰ σχέδια! Τὸ 63 ἤλθε τὸ νέον Ρυμοτομικὸν πὸν ἔκανε ἰδιοκτησίας τοὺς κοινοτικοὺς χώρους. Δυστυχῶς βρισκόμασταν ἐπὶ τὴν ἐποχὴ τῆς καταστρεπτικῆς ἐφταετίας καὶ ὅλες οἱ διαμαρτυρίαι πῆγαν στὸν θρόνον. Τρία κτίσματα με σημαντικώτατη παραδοσιακὴ ἀξία ὑπῆρχαν στὸ χωριό: Ὁ πύργος, τὸ ἐλαιοτριβεῖον καὶ τὸ πηγάδι πὸν βλέπομε ἐπὶ τὴν φωτογραφία, πὸν με τὴν ἀπόφασιν 1034)62 κατοχυρω-

θησαν ὀριστικὰ ὡς ἰδιοκτησία τῆς κοινότητος. Μόνον πὸν ἡ ἐφταετία διαφωνοῦσε. Με τὸ νέον Ρυμοτομικὸν τὸ πηγάδι «δωρήθηκε» ἐπὶ τὴν δ. Καρίκου, ἂν καὶ εἶναι γνωστότατον ὅτι τὰ πηγάδια ἦσαν ἀνέκαθεν κοινοτικοὶ χώροι. Τῆς ἔδωσαν μάλιστα καὶ δάνειον γιὰ νὰ κτίσῃ καὶ νὰ ἐξαφανισθῆ ὅσον γίνεται γρηγορότερον τὸ σημαντικό αὐτὸ παραδοσιακὸν στοιχεῖον. Τὸ ἴδιον ἔγινε με τὸ ἐλαιοτριβεῖον πὸν ἀντικαταστάθηκε ἀπὸ πολυκατοικία. Καὶ ὅλα αὐτὰ με τὶς εὐλογίας τῶν ἀρμοδίων, πὸν κόπονται γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ παραδοσιακοῦ στυλ.

Καὶ ἄρχισε ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νέου ρυμοτομικοῦ με νέες παραβάσεις ὡς πρὸς τὴν τήρησιν τῆς ρυμοτομικῆς γραμμῆς καὶ τοῦ ποσοστοῦ κάλυψης. Καὶ οἱ παραβάσεις ἔκαναν πάλιν τὸ θαῦμα τους. Νέα διακοπὴ τὸ 73 γιὰ νὰ γίνῃ ἄλλο σχέδιον, νὰ γίνῃ πρότυπος οἰκισμὸς ἡ Οὐρανοῦπολις, με διώροφα «χωριάτικα» σπίτια.

Στὴν ἐρώτησίν μας ἂν ἔχει ἀντιρρήσεις σ' αὐτὸ μᾶς ἀπάντησε: Εἶναι ἀφελὲς νὰ λέμε ὅτι θέλομε νὰ φτιάξομε πρότυπον οἰκισμὸν, τὴ στιγμὴ πὸν τὰ μόνον παραδοσιακὰ στοιχεῖα πὸν ὑπῆρχαν ἐξαφανίστηκαν, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν πύργον, καὶ πὸν τὰ μισὰ σπίτια ἔχουν γίνῃ τριώροφα με κάλυψη πὸν φθάνει καὶ 90% καὶ πέρα ἀπὸ κάθε ἐννοία αἰσθητικῆς καὶ παράδοσης. Με τὸ νὰ ἐφαρμόσομε ἄλλες διατάξεις, κρίνομε οὐσιαστικὰ με δύο μέτρα καὶ δύο σταθμά. Ἀδικοῦνται κατάφωρον ὀρισμένοι κατὰ «σύμπτωσιν» ἀδύνατοι. Δημιουργεῖται κοινωρικὸ πρόβλημα, δεδομένου μάλιστα ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἄνθρωποι πὸν οὐσιαστικὰ δὲν ἔχουν οὔτε οἰκόπεδον.

ΕΡ.: Καὶ πὸς νομίζετε ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ διορθωθῆ ἡ κατάσταση;

ΑΠ.: Ἀφοῦ προδόθηκε τὸ παραδοσιακὸν στοιχεῖον, καὶ ἀφοῦ ἤδη τὰ ὑπάρχοντα τριώροφα κτίσματα πνίγουν τὰ διπλανά τους οἰκόπεδα, νὰ ἐπιτρέψουν νὰ κτισθῆ τὸ χωριὸν με τοὺς ἴδιους ὁρὸς πὸν ἔχει κτι-

σθῆ μέχρι τώρα. Καὶ ἂς ἐπιβάλλουν ὀρισμένα παραδοσιακὰ στοιχεῖα, ὅπως στέγη, ξύλινα κικλιδώματα καὶ κουφώματα κλπ., σ' ὅλους ἀνεξαιρέτως.

ΕΡ.: Μήπως εἶναι δυνατόν νὰ ξεπεραστῆ ἡ ἀδικία με τὴν ἐπέκτασιν τοῦ ρυμοτομικοῦ καὶ χορηγήσῃ τοὺς ἀδικημένους νέων οἰκοπέδων;

ΑΠ.: Ὁχι, γιὰ τὴν ἓνα μέτρο πὸν ἐφαρμόζεται σήμερον γιὰ ἀπόδοσιν δικαιοσύνης, γίνεται ὅσον αἴριο γιὰ ἐφαρμογὴ ἀδικίας.

Ἐπάρχει βέβαια ἡ σκέψιν τῆς ἐπέκτασιν τοῦ οἰκισμοῦ γιὰ νὰ καλυφθοῦν νέες ἀνάγκες. Μόνον πὸν εἶναι κλειστὰ τὰ περιθώρια τῆς ἀνάπτυξιν κατὰ μήκος τῆς παραλίας, γιὰ τὴν ἀπ' τὴν μιὰ μεριά ὑπάρχει ὁ Ε. Ο.Τ. με τὸ Ξενία του καὶ ἀπ' τὴν ἄλλη περιοχὴ 12 στρέμ. πὸν ἀνήκουν ἐπὶ τὴν ἐκκλησία. Καὶ ἡ ἐκκλησία δέχεται τὴν ἀνταλλαγὴν ἢ πώλησιν, ἀλλὰ τὸ θέμα σκοντάφτει σὲ ἀπαγορευτικὴν διάταξιν τῆς ἰσχύουσας γραφειοκρατίας. Γίνονται βέβαια προσπάθειαι νὰ ξεπερα-

σθῆ αὐτὸ. Πρὸς τὸ παρὸν πάντως ὡς μόνον διεξοδος μένει ἡ ἐπέκτασιν σὲ φορὰ κάθετη πρὸς τὶς ἀκτῆς πάνω σὲ βραχώδεις καὶ ἀνώμαles ἐκτάσεις, πὸν οὐσιαστικὰ ἐπιβαρύνουν ἰδιοκτητῆς καὶ κοινότητα με τὴν πολυέξοδον διαμόρφωσιν τῶν χώρων.

Τελειώνοντας ὁ κ. Πρόεδρος ζήτησε κατανόησιν ἀπὸ τὶς ἀρμόδιαι ἀρχὲς ἐπὶ τὴν λύσιν τῶν προβλημάτων τοῦ χωριοῦ.

Εὐχαριστοῦμε τὸν κ. Πρόεδρον γιὰ τὴν καλὴν διάθεσιν πὸν ἔδειξε σὲ νὰ συνεργασθῆ μαζί μας, νὰ μᾶς ἐνημερώσῃ πᾶν ὡς τὰ προβλήματα πὸν βασανίζουν τὴν κοινότητα, καὶ πιστεύομε ὅτι με τὸ δημοσίευμά μας θὰ βοηθήσομε ὅσον γίνεται περισσότερο ἐπὶ τὴν λύσιν τῶν προβλημάτων τῆς Οὐρανοῦπολης, προβλημάτων πὸν δημιουργεῖ ἡ ἀλόγιστη καὶ ἀσυνάρτητη ἐφαρμογὴ νόμων ἀπὸ ἀρμόδιους πὸν τόσο ξένοι εἶναι πρὸς τὶς ἰδιόρρυθμεις συνθήκες κάθε τόπου. Ἴσως τὰ ῥάξομε μὲ τὸν ὕπνον τῆς ἀδιαφορίας τους, συναισθανθοῦν τὴν ἀδυναμία τους καὶ ἐπιτρέψουν ἓνα ἐλεγχόμενον ἀποκεντρωτισμὸν.

Λαϊκὴ ἀρχιτεκτονικὴ τῆς Νικίτης

ΑΙΓΙΑΛΙΤΙΑ ΖΩΝΗ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελ. 2)

ἀκριτα καὶ πρὸς τὸ σκοπὸν αὐτὸ μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῆ κάθε ἀποκλειστικὸν μέσον, ὅπως αὐτοψία, μαρτυρία καὶ ὄρκος. Ἐν συμβαίνει νὰ ὑπάρχει σχεδιάγραμμα τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς, λαμβάνεται κ' αὐτὸ ὑπ' ὄψιν ὡς πρόσθετον ἀποδεικτικὸν στοιχεῖον, χωρὶς τοῦτο νὰ εἶναι καὶ δεσμευτικόν.

Καὶ τελειώνοντας θέλω νὰ προσθέσω πὸς ἂν πράγματι ὑπάρχει κατάληψιν τοῦ Αἰγιαλοῦ ἐπὶ τὴν περίπτωσιν πὸν ἀναφέρετε ἐπὶ τὴν ἐφημερίδα σας, τότε πρέπει νὰ κινηθῆ ἡ διαδικασία προστασίας του ἀπὸ τὶς ἀρμόδιαι Ἀρχὲς, χωρὶς νὰ χρειάζεται ὁ προηγουμένως καθορισμὸς ἀπὸ τὴν ἀρμοδίαν Διοικητικὴν Ἀρχήν, ὁ ὁποῖος καὶ μπορεῖ νὰ μὴ γίνῃ ποτέ.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ ΚΑΙ CAMPING

(Συνέχεια από την σ. 1)

για την υγεία μας. 'Απειλούμαστε από μόλυνση. 'Απίστευτο και όμως αληθινό.

'Υπάρχει και η άλλη κοινωνική σκοπιά με δύο σκέλη: «Κοινωνική προσφορά» της ελεύθερης κατασκήνωσης και «κοινωνική πολιτική» για μια σωστότερη αξιοποίηση του τόπου μας, από μās τους ίδιους.

Χίλιους δυο κινδύνους ἐγκυμονεί η ελεύθερη κατασκήνωση αν λάβουμε υπ' όψη μας και το ποιόν μιας εστιασμένης μερίδας «ξενικών φρούτων» που επισκέπτονται τη χώρα μας. Για να μην αναφερθούμε και στα ἐγκλήματα ακόμη που έγιναν σε άλλα μέρη της Ελλάδας, στη Σιθωνία κατάντησαν οι ελεύθεροι κατασκηνωτές μάλιστα, ακόμη και για τους παραγωγούς.

Νομίζουμε ότι με το ελεύθερο αλλά πειθαρχημένο περιβάλλον των Κάμπινγκ περιορίζεται στο ελάχιστο η καταστρεπτική αυτή δραστηριότητα.

Κι' ἐρχόμαστε ἀκριβώς στη δημιουργία Κάμπινγκ για να διαπιστώσουμε μια λαθεμένη κοινωνική πολιτική που ίσως βασίζεται και στην ἀγνοία των κατοίκων της ἐπαρχίας που δεν ξέρουν να ἐκμεταλλευθούν την ἀξία των κτημάτων τους. Γι' αυτό φροντίζει βέβαια η πολιτική των μεγαλοκαρχαριών που γνωρίζουν πολύ καλά πως δεν τους συμφέρει να ξυπνήσουν οι «δοῦλοι της ἐπαρχίας». Και ἐξηγοῦμαστε. "Αν οι κάτοχοι κτημάτων δημιουργούσαν Κάμπινγκ, είναι βέβαιο ότι θα κέρδιζαν ἀρκετά, σίγουρα περισσότερα απ' ὅσα κερδίζουν σαν ἐργάτες στους Βαρδινογιάννηδες και Καρράδες, τους οποίους θα φέρουν πουλώντας τα κτήματά τους. Χρειάζεται βέβαια και η σωστή καθοδήγηση ἀπό μέρους των κρατικών ὀργάνων, ὥστε να ἀποβῆ ἀκρως ἀποδοτική οικονομικά και πολιτιστικά η ἐκμετάλλευση της παρουσίας των κατοίκων ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἴδιους. Δυστυχῶς συμβαίνει ἀκριβώς τὸ ἀντίθετο. Βάζουν δηλ. δυσβάσταχτους ὄρους, για να εἶναι δυνατή η δημιουργία Κάμπινγκ, μόνο ἀπὸ ὀργανωμένες ἐπιχειρήσεις μὲ πείρα στην ἐκμετάλλευση ἀνθρώπου ἀπὸ ἀνθρώπο.

'Αντί να παροτρύνουν τοὺς κατοίκους στη δημιουργία Κάμπινγκ τοὺς ἀποτρέπουν ἀπ' αὐτὸ για να μποροῦν να τὰ ἐκμεταλλεύονται οι λίγοι. Βέβαια ἐπιτρέπεται παραπειστικά η λειτουργία δύο - τριῶν τέτοιων Κάμπινγκ και αὐτῶν χάρις στη «μεγαλοψυχία» τῶν ἀρμόδιων ὀργάνων, ἀφοῦ δὲν πληροῦν τοὺς βαρεῖς ὄρους λειτουργίας τῶν Κάμπινγκ. Και ἀφοῦ στην ἀρχὴ τῆς περιόδου ἐγίνε ἐξονυχιστικὸς ἐλεγχος στὰ μικρὰ ἰδίως Κάμπινγκ, με τὴν ἐπίσκεψη τοῦ ἴδιου τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ε.Ο.Τ. και τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας που δυσφοροῦσαν για τὸν μὴ ἀπόλυτα

ἱκανοποιητικὸ τρόπο περισυλλογῆς τῶν ἀπορριμμάτων, ἐπιτράπηκε μετὰ ἔμμεσα ἢ ἐλεύθερη κατασκήνωση. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ ἀδειάσουν τὰ Κάμπινγκ. Και ἡ ἀπορία μας: Οἱ εὐαίσθητες μύτες τῶν ὑγειονομικῶν που ἐνοχλοῦνται ἀπὸ τὸν μὴ ἀπόλυτα ἱκανοποιητικὸ τρόπο περισυλλογῆς τῶν ἀπορριμμάτων, δὲν ἐνεχλοῦνται ἀπὸ τὴ βρώμα που ἀναδύονται ἀπὸ ὄλες τις ἀκρογυαλιές τῆς Σιθωνίας, ἀποτέλεσμα τῆς ἐλεύθερης κατασκήνωσης; Και ὅταν οἱ δικές μας μύτες ἐνοχλήθηκαν και πήγαμε σὰν «Σιθωνας» νὰ διαμαρτυρηθοῦμε στην ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία για τὴν κατάντια τῶν ἀκτῶν μας, μās ἀπάντησαν «Δὲν πήραμε καμιά ἀναφορὰ ἀπὸ τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα». Εἴμαστε λοιπὸν τόσο γραφειοκράτες που ὅταν ἡ βρώμα μās ἀναγκάζει νὰ βάζουμε μάσκα στὴ μύτη μας πρέπει νὰ μās τὸ ποῦν με ἀναφορὰ για νὰ τὸ νοιώσουμε; Και ὅταν ἀπευθυνθήκαμε στὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα μās εἶπαν «Δὲν ἔχουμε ἐντολὴ νὰ ξηλώνουμε σκηνές».

Διαπιστώσαμε λοιπὸν τὴν πλήρη ἀδιαφορία τῶν ἀρμόδιων στὸ νὰ καθοδηγήσουν τὸν πληθυσμὸ στην σωστὴ ἐκμετάλλευση τῆς ἰδιοκτησίας των. Πιστεύουμε ὅτι ἓνα camping, πρέπει ὀπωσδήποτε νὰ ἐξασφαλίζει ὀρισμένες ἀνέσεις στοὺς κατασκηνωτές, νὰ ὑπάρχουν ὄροι. 'Αλλὰ ὄχι σὲ σημείο που νὰ καθιστοῦν ἀδύνατη τὴν ἐκμετάλλευσή τους ἀπὸ τὸν ἰδιοκτήτη. Γιατὶ φτάνουμε μοιραῖα στὸ σημείο νὰ μās εἶναι περιττὸ τὸ ἄγονο ἀμμουδερὸ χωράφι και νὰ τὸ πουλάμε σὲ μεγαλοκαρχαρίες που θὰ φτιάξουν ἐγκαταστάσεις για νὰ κερδίζουν μεγάλα ποσὰ και τὴν ὑποδούλωσή μας. Νομίζουμε ὅτι οἱ ὄροι μποροῦν νὰ μποῦν σταδιακὰ. Στὴν πρώτη φάση εἶναι ἀρκετὴ ἡ ὑπαρξη νεροῦ και ἀποχέτευσης. Μ' αὐτὰ τὰ δυὸ, για τὰ ὁποῖα ἐπιμένουμε κατηγορηματικά, μπορεῖ νὰ ξεκινήσει ἓνα camping. Και σταδιακὰ μέσα σὲ λίγα χρόνια νὰ ἐξασφαλισθῆ και τοὺς ἄλλους ὄρους που ἐπιβάλλουν σήμερα οἱ κανονισμοί.

Νὰ εἶναι βέβαιοι οἱ ἀρμόδιοι ὅτι ἂν γίνονταν ἔτσι πρὶν 10 χρόνια σήμερα θὰ ὑπῆρχαν ὀργανωμένα camping και θὰ ἀνήκαν στοὺς ἰδιοκτήτες τῆς γῆς, σ' αὐτοὺς που ἴδρωσαν γι' αὐτὴν και παράλληλα θὰ ἐξέλιπε ἡ μάλιστα τῆς ἐλεύθερης κατασκήνωσης. Δὲν εἶναι ἀργὰ βέβαια νὰ ἀρχίσουν και τώρα.

Νὰ διαφημίσουν τὰ κέρδη, οικονομικά και πολιτιστικά, τῆς δημιουργίας camping ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς ἰδιοκτήτες τῆς γῆς. Νὰ ἐπιβάλλουν ὑποχρεωτικὰ ὑπαρξη νεροῦ και ἀποχέτευσης, νὰ ἀπαγορεύσουν τὴν ἐλεύθερη κατασκήνωση τοποθετώντας πολλές σχετικὲς ἀπαγορευτικὲς πινακίδες και παράλληλα ἀνακοινώνοντας τὸ ἐμφατικὰ στοὺς εἰσερχομένους και ἀπὸ τὰ μέσα ἐνημέρωσης στοὺς ντόπιους.

Εὐελπιστοῦμε νὰ ἐπανέλθουμε με εὐμενῆ κριτικὴ τὸ ἐπόμενο καλοκαίρι.

Εἴχαμε στείλει σ' ὄλα τὰ μέσα ἐνημερώσεως προκηρύξεις και ζητούσαμε τὴν προβολὴ τοῦ Διάπλου, τῶν ἀγόνων που τοὺς ἐπέβαλε τὸ καθῆκον τῆς διάδοσης τῆς ἀγάπης για τὴ θάλασσα και τῆς πραγματικῆς ἀθλητικῆς ιδέας.

Κι' εἶδαμε με παράπονο ὅτι στην τηλεόραση τῆς ΕΡΤ δὲν ἐγίνε οὔτε μιὰ ἀνακοίνωση. 'Η ἀπαγοίτευσή μας ἐγίνε μεγαλύτερη ὅταν μιὰ Κυριακὴ πρὶν ἀπ' τὸ Διάπλου σὲ ἀθλητικὴ ἐκ-

Διάπλους, ἐνημέρωση (ΕΡΤ) και ἑλληνικὸς ἀθλητισμὸς

πομπὴ ἐγίνε λόγος για τὴν προετοιμασία τῶν ποδοσφαιρικῶν ὀμάδων ἐν ὄψει τῆς νέας ποδοσφαιρικῆς σαζόν.

Εἰλικρινὰ μās λύπησε τὸ γεγονός που ὁμως ἐγίνε γέλιο εἰρωνίας για τὴν κατάντια τοῦ

ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ, ὅστερα ἀπ' τὸ κατάντημά του στοὺς τελευταίους 'Ολυμπιακοὺς. Κι' ἔσπευσαν οἱ ἀρμόδιοι νὰ προσδιορίσουν τὰ αἷτια τῆς ἀποτυχίας μόνο που δὲν βρῆκαν τὰ σωστά.

Χωρὶς σωστὴ ἀθλητικὴ διαπαιδαγώγηση και προβολὴ τοῦ ἀθλητικοῦ ιδεώδους ἀπ' τὰ μέσα ἐνημερώσεως, δὲν πρόκειται νὰ ὑπαρξη πρόοδος. 'Απεναντίας με τὴ σημερινὴ πολιτικὴ ὁ ἀθλητισμὸς θὰ ἀποτελεῖ κοινωνικὴ πληγὴ. Π.χ. τὸ ποδόσφαιρο, τὸ τόσο ὄραϊο αὐτὸ ἀθλημα κατάντησε ἐμπόριο και ὄπιο τοῦ λαοῦ, μέσο ἀποπροσανατολισμοῦ, ὅπως χαρακτηριστικὰ φάνηκε στην περιόδο τῆς ἐφταετίας.

Η ΝΙΚΗΤΗ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ

ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΤΗΣ ΝΙΚΗΤΗΣ

Ἐπὶ τέλους ἓνα ὄνειρο πολλῶν χρόνων ἔγινε πραγματικότητα. Ἡ Νικήτη ἀπόκτησε Δημόσιο Γυμνάσιο. Ἔτσι ἀπ' τὴ νέα σχολικὴ χρονιά τὸ ἰδιωτικὸ γυμνάσιό της θὰ λειτουργήσει σὰν Δημόσιο

Στὰ δυὸ χρόνια λειτουργίας του τὸ ἰδιωτικὸ γυμνάσιο δούλεψε ὑποδειγματικά. Τώρα πού ἡ εὐθύνη ἔφυγε πιά ἀπ' τοὺς ὄμους τῶν Νικητιανῶν, ἐλπίζουμε πὼς ἡ λειτουργία του θὰ εἶναι τὸ ἴδιο ὑποδειγματικὴ.

Οἱ εὐχαριστίες γιὰ τὴν πραγμάτωση τοῦ σκοποῦ πού ἀπ' τὴν ἀρχὴ εἶχε τεθῆ, ἀνήκουν πρῶτιστα σ' ὅλους τοὺς

Νικητιανούς, γιὰτὶ βοήθησαν μὲ κάθε τρόπο στὴν κανονικὴ λειτουργία τοῦ γυμνασίου. Ἀκόμη στοὺς φίλους τῆς Νικήτης, πού πρόσφεραν πρόθυμα, ὅταν οἱ περιστάσεις τὸ ζήτησαν.

Οἱ ὑπεύθυνοι τοῦ τόπου μποροῦν νὰ καμαρώνουν πὼς συνετέλεσαν στὴν λύση ἑνὸς προβλήματος πού χρόνια βασάνιζε τοὺς Νικητιανούς. Ὁ μισθὸς τους ὅμως θὰ εἶναι περισσότερο ἄξιος, ἂν βροῦν τὸ δρόμο τῆς ἐπίλυσής τους καὶ τὰ ἄλλα προβλήματα πού ἀπασχολοῦν τὴ Νικήτη.

Μ. Π.

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΣΤΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν σ. 1) ἀναγκαστικὰ χαμηλὸ ἐπίπεδο τῶν γνώσεων πού προσφέρονται στὰ Πανεπιστήμια. Οὔτε αἰθουσες, οὔτε ὄργανα, οὔτε καθηγητές. Μόνο τίτλοι. «Πανεπιστήμια», καὶ γίνεται σκόπιμα ἴσως ἡ ὑπερπροβολὴ τοῦ Πανεπιστημίου.

Σκόπιμα γιὰτὶ μέσα ἀπ' τὰ Πανεπιστήμια δὲν παρέχεται γνώση, ἀλλὰ κοινωνικὴ ἱεράρχηση, δημιουργία μιᾶς κοινωνίας μὲ ἄρχοντες καὶ ἀρχομένους. Ἐνὰ σύστημα ἀπαράδεκτο γιὰ νὰ ἐπικρατήσουν φυσικά οἱ ἰσχυροί. Καὶ βλέπουμε αὐτὴ τὴν ἱεράρχηση ἀκόμα καὶ μέσα στὸ Πανεπιστήμιο, ὅπου ὑπάρχουν προνομιούχοι καὶ μὴ κλάδοι. Καὶ βλέπουμε τὸ ἀπαράδεκτο φαινόμενο στὰ τελευταῖα χρόνια ὁ πρῶτος Τοπογράφος νὰ εἶναι στὴ βαθμολογία χαμηλότερα ἀπὸ τὸν τελευταῖο πολιτικὸ Μηχανικό, μὲ ἀνάλογα φαινόμενα σὲ ὅλους τοὺς πανεπιστημιακοὺς κλάδους. Γιὰτὶ ἄραγε; Ὑπάρχουν ἐπιστῆμες καλλίτερες καὶ χειρότερες; Ἀσφαλῶς ὄχι. Ὑπάρχουν τάξεις καλλίτερες καὶ χειρότερες καὶ εἶναι τὸ Πανεπι-

στήμιο ὁ φορέας αὐτῆς τῆς κατάστασης. Γιὰτὶ παίρνει τὸ πτυχίον τοῦ ὁ Πολιτικὸς Μηχανικός, ὄχι νὰ γίνῃ ἐπιστήμονας ἀλλὰ ἔμπορος στὴν πλειοψηφία, γιὰ νὰ κἀνῃ τόσους συμβιβασμοὺς μὲ τὴ συνειδησὴ του γιὰτὶ ἀλοίμονο ἔτσι κερδίζει περισσότερο.

Καὶ φθάσαμε στὸ σημεῖο νὰ καταντήσουν τὰ Πανεπιστήμια ἔχι φορεῖς πραγματικῆς μόρφωσης, ἀλλὰ μέσα βεξασφάλισης τῆς ἀνετῆς ἐπιβίωσης εἰς βάρος τῶν ἄλλων. Καὶ τὸ θλιβερὸ ἀποτέλεσμα: 1 στοὺς 8 γιὰ μιὰ θέση στὸν ἥλιο.

Καὶ ἀδιαφορία τῆς κοινωνίας γιὰ τὴ συνέχεια. Θὰ μποῦν, θὰ θγοῦν.

Ἴσως δὲν εἴμαστε τόσο ἀρμόδιοι νὰ συστήσουμε λύσεις στὴ νοσοῦσα παιδεία. Θέλουμε ὅμως μέσα ἀπ' αὐτὲς τὶς γραμμὲς νὰ ταράξουμε τὴν ἀδιαφορίαν γύρω ἀπ' τὴν παιδεία καὶ τὰ Πανεπιστήμια, νὰ ἐπισημάνουμε πὼς ὄχι δὲν εἶναι λίγοι οὔτε πολλοὶ οἱ εἰσαγόμενοι.

Εἶναι ἄσχημα διαρθρωμένη ἡ κοινωνία μας πού θέλει λίγους ἐκμεταλλευτὲς καὶ πολλοὺς ἐκμεταλλεζόμενους. Εἶναι

Τὸ πανηγύρι τοῦ Ἁγ. Νικήτα

Στὶς 15 Σεπτεμβρίου, ὅπως εἶναι γνωστό, ἡ Νικήτη τιμᾷ τὸν πολιοῦχο της ἁγιοῦ τὸν ἅγιο Νικήτα.

Στὶς μέρες μας τὸ πανηγύρι τοῦ ἁγίου Νικήτα, δὲν εἶχε νὰ ἐπιδείξει καμμιά ἀπ' τὶς ἐκδηλώσεις πού γίνονταν ἀρκετὰ χρόνια πρωτίτερα. «Τὸ κουρμπάνι» ὁ χορὸς τῶν κατοίκων στὴ παλιὰ ἀγορά, μὲ τὴν συνοδείαν λαϊκῶν ὀργάνων, τὸ πραγματικὸ ξεφάντωμα στὰ καμινεῖα τοῦ παλιοῦ χωριοῦ, μόνο ἀναμνήσεις ἔμεναν γιὰ τοὺς μεγαλύτερους, πού μὲ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου ὅμως, γίνονταν ὄλο καὶ πιο μακρυνές.

Στὸ φετεινὸ πανηγύρι ἔγινε μιὰ προσπάθεια νὰ ἀναβιώ-

σουν ὀρισμένα παλιὰ στοιχεῖα. Καὶ θέλουμε νὰ πιστεύουμε ὅτι ἦταν ἀποδοτικὴ ἡ προσπάθειά μας.

Ἔτσι ὁ Ε.Ο.Τ. σὲ συνεργασία μὲ τὸ Σίθωνα ἔστειλε στὴ Νικήτη εἰδικὸ συνεργεῖο Ἰαλῶνων γιὰ νὰ κινηματογραφήσει στιγμιότυπα ἀπ' τὸ πανηγύρι τοῦ χωριοῦ.

Ἡ ἐπιτυχία ἀκριβῶς πού ἔσπεψε τὶς προσπάθειές μας, καὶ ἡ δίψα τῆς προηγουμένης γενιᾶς νὰ ξαναζήσουν τὶς ὁμορφες στιγμὲς τοῦ πανηγυριοῦ τοῦ Ἁγ. Νικήτα, μᾶς κάνει νὰ πιστεύουμε πὼς στοὺς ἐπόμενους χρόνους θὰ ξαναζωντανέψουμε ὅτι πανηγύρι σ' ὅλη του τὴ μεγαλοπρέπεια.

Ἡ συμβολὴ μας σὰν Σίθωνας στὰ προβλήματα τοῦ χωριοῦ

Τελευταῖα στὴ Νικήτη, μὲ πρωτοβουλία τοῦ Σίθωνα, ἔγινε συγκέντρωση τῶν κατοίκων στὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο, γιὰ νὰ συζητηθοῦν τὰ προβλήματα πού ἀπασχολοῦν τὸ χωριὸ μας.

Ἡ προσέλευση ἦταν μεγάλη καὶ ἀκούστηκαν πολλὲς ἀπόψεις γιὰ τὶς ἐνέργειες πού πρέπει νὰ γίνουν, ὥστε τὰ προβλήματα νὰ προυθησοῦν.

Ἦδη σχηματίστηκαν διάφορες ἐπιτροπές — συνεπικουροὶ στὸ ἔργο τῆς κοινότητος — πού ἀνέλαβαν νὰ φέρουν σὲ πέρασ,

ἀτιδήποτε μὲ συλλογικὴ ἐργασία μπορεῖ νὰ ἐπιλυθεῖ.

Ἔτσι σὲ πρώτη φάση ἀποφασίστηκε ἡ ἐπισκευὴ τοῦ κεντρικοῦ δρόμου τοῦ παλιοῦ χωριοῦ. Μαζεύτηκαν ἀρκετὰ σακιά τσιμέντο καὶ ὅπου νᾶναι θ' ἀρχίσῃ τὸ ἔργο.

Πιστεύουμε πὼς, μὲ τὸν τρόπο αὐτό, πολλὰ προβλήματα μποροῦν νὰ βροῦν τὸ δρόμο τῆς ἐπίλυσής τους, ἀρκεῖ βέβαια νὰ εἶναι ὀλόθυμη ἡ συνεισφορὰ ὅλων τῶν κατοίκων τοῦ χωριοῦ.

βέβαιο πὼς σὲ μιὰ κοινωνία πού θὰ εἶναι ὄλοι ἴσοι, πού θὰ ὑπάρχουν διακρίσεις μόνο ὀρίζοντες καὶ ὄχι κατακόρυφες, δὲν ὑπάρχει αὐτὸς ὁ συνωστισμὸς γιὰ τὴν εἰσοδὸ στὰ Πανεπιστήμια. Θὰ ὑπάρχουν τόσα Πανεπιστήμια, ὅσα θὰ χρειάζονται, θὰ εἰσάγονται ὄλοι ἀφοῦ πηγαίνουν τόσοι, ὅσους θὰ χρειάζεται ἡ ὀργανωμένη κοινωνία. Θὰ πηγαίῃ ὁ καθένας ἐκεῖ πού ἔχει κλίση, καὶ ὄχι ἐκεῖ πού τὸν ἐπιβάλλει ἡ ἀνάγ-

κη τῆς ἀνετῆς ἐπιβίωσης ἔστω καὶ μακρὰ ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία τους.

Ὅσο θὰ διαρκῇ ἡ κοινωνικὴ ἀταξία, δὲν πρόκειται νὰ λείψουν τὰ παράπονα καὶ φυσικά ἡ λαθεμένη προσφορὰ τοῦ Πανεπιστημίου.

Χρειάζεται ἀγῶνας γιὰ τὴν κοινωνικὴ δικαιοσύνη πού θὰ φέρῃ αὐτόματα τὰ Πανεπιστήμια στὸν πραγματικὸ προορισμὸ τους.

Ν. Ξ.